



Cena 50 haléřů

Hronov 23. srpna 1963

u nás

TRADICE, KTERÁ SE PŘEŽILA

Pozorný čtenář, nadaný navíc mravenčí pílí, mohl v nevládním hronovském počasí sečítáním a dělením zjistit pozoruhodný fakt, že třeboňský soubor, který se představil Čapkovou Bílou nemocí, má věkový průměr 43 let a že v inscenaci hrají pouze tři členové mladší třiceti let, a to ještě episodní úlohy.

Tento pozorný čtenář mohl — pochopitelně — nabýt dojem, že tedy půjde o tradiční soubor, hrající ochotnické divadlo již řadu let. Nemýlil se a inscenace ho v tomto názoru jenom utvrdila. I když soubor v rozhovoru v „U nás“ říkal, že jeho přístup ke hře byl netradiční, pak snad pouze v tom, že moderně se tvářící výtvarné

řešení bylo v rozporu s nemoderním způsobem hraní divadla, že maršál se pohyboval většinu hry v civilu a jeho závěrečná promluva se odehrávala na předscéně. Zmodernizováním není rovněž použití nacistických pochodů, její aktualizace nespočívá v náznacích uniform, které si mohou různí diváci vykládat různě (od našich požárnických po americké vojenské).

Představení bylo nastudováno k znovuvotevení třeboňského divadla. Jeho funkce tedy byla jakási slavnostní. Ale ani tento fakt nic nezmění na situaci, že zde byl Čapek vloženo opravdu netradičně, protože inscenace šla proti němu. Ani jeden z konfliktů (vnitřních i vzájemných mezi čtveřicí

protihráčů: maršál, Sigelius, Krüg, Galén) nebyl vybudován a dořešen. Tragédie Galénova marného snu o možnosti zachránit lidstvo stojí a padá (což se stalo) s postavou dra Galéna.

Inscenace podlehlá základní nedomyšlenosti ve výkladu dramatu. Zde začíná a u elementárních nedostatků v běžně požadované jevištní herecké práci končí neúspěch představení. Bylo by jistě zbytečné vypočítávat všechny nedostatky. Zbývá jen na závěr nadhodit problém, jehož vyřešení nelze očekávat od tohoto časopisu: míra a kvalita profesionální pomoci, které se souboru dostalo od člena Jihočeského divadla.

Pracovní kolektiv

STARONOVÝ PROBLÉM

Objevuje se znovu a zas: mohou ochotníci divadelníci používat zdalečí profesionální inscenace jako vzoru, či alespoň inspiračního zdroje? — A mohou-li, jakým způsobem a do jaké míry?

Je celkem známo, že v NDR vydávají tzv. modelové knihy. Tyto knihy obsahují text hry, doprovazený fotografiemi jednotlivých situací, takže kterýkoli další režisér tu dostává k dispozici vlastně přesný záznam a popis významné inscenace — tedy skutečný model.

Nevím dostatečně, jaké výsledky a zkušenosti to přináší v NDR. Mohu však poukázat na nastudování (vůbec první u nás) Brechtovy „Matky Kuráže“ v libeňském Divadle S. K. Neumanna. Porovnání této inscenace s fotografickým materiálem inscenace Berliner Ensemblu zřetelně ukazuje, že libeňské divadlo vědomě převzalo nejen inscenační princip, ale i scénické, kostýmní řešení, mis-en-scény, způsob svícení. A přece nelze říci, že by představení DSKN bylo plagiátem či kopií, protože i při převzetí inscenačního principu a některých složek, vznikla tvořivá interpretace režijní, herecká i scénografická. Nešlo totiž o mechanické, bezduché okopírování tvaru inscenace, ale o variantu tohoto tvaru, naplněnou hlubokým, bo-

hatě a zároveň přesně vypracovaným obsahem.

V jiné míře a poloze se tento problém čas od času objevuje v literatuře. (Karvašova, Hubálkova a dříve už Anouilhova Antigona apod.) Ostatně, každý přece ví, že valná většina Shakespearových dramát vznikla zpracováním a nejednou i přímými citacemi jiných děl.

Ukazuje se tedy, že převzetí určitých motivů, fabule, charakterů, citace situací, či dokonce celého tvaru, nelze automaticky označit za kopii nebo plagiát. Závislostí dvou takových děl nutno zkoumat vždy individuálně a velmi citlivě a nedat se zaslepit vnější podobností, či dokonce shodou.

Vznikne-li taková otázka při posuzování dvou inscenací, měl by se také vždy brát v úvahu vliv textu. Víme přece, že některé hry (nebo alespoň jejich určité pasáže) jsou napsány tak osobitě a jednoznačně, že si vlastně přímo diktují jen jediný způsob interpretace mluvního, i třeba situačního projevu (viz např. role, které si pro sebe ve svých hrách napsali Voskovec a Werich).

Shodný princip se podle mého názoru objevuje také v Novákové úpravě Ostrovského komedie „I chytrák se spálí“. Tato úprava také diktuje v nejedné situaci určitě — a vlastně

jediné — inscenační řešení. Prohlásit, že představení olomouckého souboru je kopií, nebo dokonce plagiátem inscenace Divadla E. F. B. je ovšem snadné, leč neuvážené. Koneckonců, i kdyby opravdu šlo o kopii, já alespoň bych v tom neviděl nic špatného, pokud by to nebyla kopie mechanická. A to není.

Poučí-li se ochotnický soubor z příkladně dobré inscenace profesionální, není to přece nic odsouzeníhodného, jestliže ovšem ochotnické nastudování evidentně prokáže, že jak režisér, tak herci vědí, o čem hrají a proč, a dokáží třeba na převzatém půdorysu zahrát postavy s vnitřním životem a příběh s jasným zacílením.

Je to cesta možná — i když ne nutná a jediná.

Vladimír SEMRÁD

HOLD funkcionářů Jiráskovi?

V předvečer Jiráskových narozenin byla uspořádána — jako každoročně — pouť k jeho pomníku a hrobu. — Nechyběly věnce a tyčice, byli tu i zastupci některých korporací. Chyběli pouze ochotníci, zejména ti, kteří tolik zehrají na to, že AJ není v repertoáru letošního Hronova. Hlavně však nepřišli padolští sousedi, čtenáři a dědici jeho díla. — Praktický příspěvek k diskusi o Jiráskovi.

vav.

Je po seminářích, a co dál?

Příklad číslo 1: vysokoškolští pedagogové si lámou hlavu odpovědí na otázku, proč při jejich přednáškách, poslouchaných ještě před několika lety množstvím studentů, je dnes posluchárna poloprázdná. A přece přednášejí stejně poutavě a vážně, i obsah přizpůsobili době a jejím změnám...

Příklad číslo 2: Ústřední ústav zdravotnické osvěty v Praze řeší v současné době svízený problém: na pečlivě připravených přednáškách o boji proti alkoholismu podřimuje několik zarytých abstinentů, kteří si sem nanejdvůl přicházejí upevnit svoji víru...

Příklad číslo 3: semináře na přehlídce malých divadel v Karlových Varech letos v květnu i na přehlídce amatérských souborů malých jevištních forem v Ústí nad Labem byly špatné. A přece i v Karlových Varech nebyla tribuna, bylo možno mluvit s místa i spatra.

Je opravdu největší chybou jen to, že není vytvořeno vhodné prostředí pro diskusi? Že nejsou dost inspirovací úvody? Soudružka Vojtěchová ve věrejší čísle U nás říká, že první polovina pondělního hronovského semináře měla podnětná místa, zaujala — a přece se těsně po přestávce nikdo nepřihlásil, i když oficiální, kožené prostředí bylo rozbouřeno. Na středním semináři se přihlásilo diskutujících mnoho. A přece nebyl dobrý. Diskusní příspěvky jsou svoji tematikou kladeny vedle sebe, nereaguje následující na předcházejícího, nit tématu se trhá, pozornost i předmet diskuse přeskakuje, diskutující mluví příliš dlouho i když jejich příspěvky jsou samy o sobě velmi zajímavé a obsahují spoustu potřebných poznatků a zkušeností. Ovšem — těžko je možné skákat jim do řeči, vedoucí semináře nemůže dost dobře přerušit jejich projev, ačkoli už po pěti minutách je často patrné, že je nezajímavý — svojí formou. Jsou však toto skutečné příčiny neúspěšnosti dosavadní formy seminářů? — Věděli jsme o nich a proto také letošní semináře na Hronově měly odlišnou formu od minulých let. První byl téměř „režirován“ — v první půli. Druhá půle měla využít iniciativy pléna, která se však nedostavila. Střední seminář byl spíše besedou, podnítil iniciativu z pléna, ale dopadl v celkovém dojmu hůře, i když snesl řadu zajímavých myšlenek. Chyba tedy nebyla v jeho obsahu. V dojmu, kterým působila jeho forma? Ani to ne. Chyba byla v nedostatku smíchu na semináři a v nedostatku opravdového myšlenkového střetnutí názorů diskutérů. A tady jsou kořeny příčin nedobrých seminářů: lidé už dnes mají tak malou trpělivost poslouchat chytré řeči, nejsou-li zároveň podány vypracovanou nebo spontánně strhující formou, nejsou-li formulovány ostře a vtípně, že nedodrží udržet pozornost déle než deset minut na jednoho diskutéra. Ale kdo má takový dar, aby dokázal vyjádřit za takovou chvíli přesně a zřetelně to, co chce říci, aniž by se zapletl do chaotických a ukvapených formulací? A kdo má

takovou odvahu vystoupit takto ostře (a tedy s rizikem nezdaru větším než při pečlivě připraveném příspěvku, jenž však posluchače nudí)? Jsou tedy vinní diskutující v plénu? Vůbec ne. Vina je ve velkém množství účastníků a přímo psychice dnešního člověka. S navrhovanými potlachy bych vřele souhlasil. To však vyžaduje také příslušné potlachové prostředí. Tam kde není, nejsou lidé uvolnění a vystupují pak s věcmi nepodstatnými, vystupují koženě, nebo vůbec ne — viz mnohé diskuse v televizním studiu. Tam kde je, formulují lidé ostře a bez zábran — viz reportáže natáčené s mladými lidmi rozhlasem — u nich doma nebo na chatě.

Domnívám se proto, že jsou dvě hlavní (i když snad ne jediné) možnosti formy seminářů:

1. seminář divácký, nabitý ukázkami, ostrými názory na živé problémy. Této formě se přiblížila první polovina pondělního semináře. Jeho ponaučením však je, že lidé se raději dívají, jsou zvídaví co přijde dál, v podstatě jako na představení, nechce se jim moc vydávat své vlastní názory. Obávají se pochopitelně, že úroveň jejich diskusního příspěvku by mohla být nižší než úroveň příspěvků připravených. (Z nepřipravených a proto časově i obsahově neurčitých příspěvků se takový seminář režirovat nedá.)

2. Seminář besední — z nepřipra-

Drazí přátelé,

zdravím z povzdálí 33. Jiráskův Hronov. Práce, kterou musím co nejdříve dokončit, mi nedovoluje trávit s Vámi bouřlivé spory kolem inscenací. Jeden ze sporů mě i přes vzdálenost, která nás na kilometry od sebe dělí, zastihl a proto Vám píši. Jak jsem vyrozuměl z některých novinových referátů a dnes i z ústního podání, ozvaly se některé profesionálně odborné hlasy v neprospekch inscenace i chytrák se spálil. Ač jsem tuto inscenaci od její premiéry neviděl, mám dodnes v sobě svěží pocit z tohoto představení. Naštěstí jsem neviděl pražskou inscenaci této hry, takže mi chybí srovnávací měřítko, ale jak vím, Bezručovo divadlo pracující v Olomouci, které prokázalo již několikrát tolik samostatnosti ve své práci (loni dokonce na nikým neuvedeném textu!), že uliv tu nebyl původu inscenačního, ale upravitelského. Nováková úprava Ostrovského textu je natolik svázána s určitou stylizovanou interpretací, že se jí není možné vyhnout. (Podobně jako Planchonova úprava Tři myšketýry, kterou, chtěl-li režisér Dudek uspět, musel z francouzského představení rovněž „okopírovat“.) Mrzí mne, že tak vzdělaní lidé jako je s. J. Černý a jiní, nejsou s to zkoumat o přejatých úpravách textech poněkud hlouběji a zasvěceněji. Snad proto, že viděli pražské představení Chytráka a neměli možnost vidět pařížské Tři myšketýry? Samostatnost soudu, zdá se i kritického, je čím dál více vzácnější.

Váš Jiří Flíček

„Prvoročiaci“ nám píšu

Som tu po prvý raz, no mám pocit, že som prišla medzi starých známych, ktorí roztvorili svoju teplú náruč všetkým milovníkom divadla.

Prišli sme sa sem medzi vás poučiť, pookriať a nadchnúť sa pre ochotníku prácu. Je to práca ťažká, no robíme ju s pocitom plnej zodpovednosti, pretože prostredníctvom nej vychovávame ľudí, ktorí u diváka tribia umelecký vkus a citenie. Krásne nám to vo svojom prihovore v programovej brožúre 33. JH povedal národný umelec s. Bagar: „Každý národ znamená toľko, koľko vnútorných hodnôt vytvára.“ Nesklameme teda

dôveru tých, ktorí sa silou, krásou a čistotou umeleckého slova prihovarajú k nám, upevňujú v nás pocit vlasteneckého citenia, lásku k materskej reči a teplé ľudské vzťahy.

A tu „U VÁS“ — no správnejšie povedané „U NÁS“ — som sa presvedčila, že už samotní účastníci zo všetkých končín našej vlasti vytvorili spolu s hronovskými občanmi a ich romantickým okolím to srdečné, vrele a bezprostredné prostredie, ktoré tak mocne na mňa zapôsobilo.

Nuž, všetkým vám za to úprimná vďaka.

Zuzka z Liptova

FYZICI odpovídají na otázky

U nás:

1. Prečo ste si vybrali práve Fyzikov?

Fyzici:

Perspektívou ľudstva nesmie byť skaza, ale hojnosť, ozajstný zlatý vek. Žiaden človek, nech je už kdekoľvek na svete, nemôže sa zbaviť podielu na tejto zodpovednosti.

U nás:

2. Ako sa osvedčuje v súbore profesionálna pomoc a v čom?

Fyzici:

Spolupracujeme s profesionálnymi umelcami niekoľko rokov. Keď je táto spolupráca systematická a úprimne myslená, je veľmi užitočná — pomáha umeleckému rastu, pestuje v súbore pocit zodpovednosti voči divákovi, upevňuje pracovnú morálku. Rozhodujúce sú prirodzené umelecké i osobné kvality inštruktora.

U nás:

3. Akú úlohu v celkovej situácii Púchova zaujíma a hlavne akú chce perspektívne váš súbor zaujať?

Fyzici:

Celá kultúrna činnosť Púchova je prevážne sústredená u nás. Pripravujeme predstavenia tak pre našich zamestnancov, ako aj pre obec a okres. Plánujeme rozšíriť našu činnosť o prácu pre deti a s deťmi. Závodná jedáleň, v ktorej hráme i skúsime vedľa ostatných súborov a krúžkov LUT však nestačí a nevyhovuje. Štrnganie príborov a pohárov nie je najvhodnejšia zvuková kulisa a kuchynská aróma môže vyhovovať len akémusi „aromatickému divadlu“. Veríme, že sa raz splnia dnes už desaťročné sľuby o postavení nového Závodného klubu.

U nás:

4. Ako sa dary prenášať skúsenosti ľudské i pracovné do práce súboru a hľadanie umeleckej tváre jednotlivých členov i súboru ako kolektívu?

Fyzici:

Kolektív sa formuje 15 rokov a v nich sa pri sústavnej a systematickej práci pomaly a cieľavedome formoval ľudský i umelecký profil každého člena. Až dnes môžeme pozorovať veľkú silu a vplyv kolektívu na pretváranie charakterových vlastností jednotlivcov. — Otázka ľudských vzťahov, priateľstva, súdružskej pomoci a spolupráce má u nás svoje čestné miesto. To neznamená, že by sme boli voči sebe nekritickí. Práve naopak, kritické pripomienky a priateľské vzájomné rady sú našimi neodmysliteľnými pomocníkmi.

U nás:

- b) V akom vzťahu je civilné povolanie členov súboru k ich umeleckým záľubám (v časovej relácii)?
c) Akým spôsobom dokážu členovia súboru zladit' svoj záujem pracovný s umeleckým?

Fyzici:

Väčšina členov zastáva v závode dôležité funkcie hospodárske i politické, s veľkým časovým zaneprázdnením. Nejedna z členov pri tom diaľkovo študuje. No divadlo sa napriek tomu stalo všetkým druhým domovom. Svoju doterajšou činnosťou získali sme si dôveru vedenia podniku i nadriadených orgánov, ba aj dôveru rodinných príslušníkov (čo tiež nie je bez významu). Spoločné akcie, návštevy kultúrnych podujatí, spoločenské slávnosti a oslavy zain-

teresovali všetkých do našej práce a tak sa nám podarilo spoločným úsilím zladit' záujmy pracovné, rodinné i umelecké.

U nás:

5. Čo hovoria diváci o Fyzikoch? Hovoríte s nimi o myšlienke hry?

Fyzici:

Dosiaľ videlo našich Fyzikov asi 2.000 divákov — ľudia rôzneho veku, zamestnania i názorov — učňovský dorast, družstevníci, stáli návštevníci zo závodu i obce, aj rekreatanti. Všetci podľa vyslovených názorov súhlasia s myšlienkou hry — „Najzávažnejšie problémy spoločenskej povahy môžu byť riešené iba spoločným úsilím mysliacich ľudí“ a pochopili náš varovný hlas, ktorý sme chceli vysloviť touto inscenáciou.



Stálá divadelní scéna

Ve snaze pomoci zvýšit úroveň kulturních a společenských akcí vznikla po likvidaci Západočeského divadla v Klatovech, péči ONV a ZKNV, Stálá divadelní scéna. Tato instituce má ve své pracovní náplni také péči o ochotnické soubory v okrese, a to jak po stránce metodické a instruktážní, tak i po stránce materiálové pomoci při inscenacích zapůjčováním kostýmů, vlásenek a různého jevištního zařízení (reflektorů, praktikáblů, závěsů apod.). Proto převzala SDS od osvětového domu též divadelní knihovnu her a studijního materiálu.

Složení SDS: V čele stojí ředitel, který je současně organizačním a náborovým tajemníkem; dále režisér-dramaturg a režisér-metodik. Tito pracují na dramaturgických plánech SDS i ochotnických souborů v okrese, pomáhají metodicky i instruktážně divadelním souborům celého okresu ve všech oborech mluveného slova a vedou základní školení ochotníků. Dalším pracovníkem je osvětlovač-elektrotechnik, který provádí údržbu osvětlovacích těles v budově, dohlíží při pohostinských vystoupeních prof. souborů a opravuje též slaboproudé aparáty. Pracovnice půjčovny kostý-

mů provádí též jejich údržbu. Vlášenký udržuje a opravuje externí pracovnice. Vedoucí dílny provádí truhlářské, zámečnické a malířské práce a je současně správcem budov. Ekonom-účetní a administrativní pracovnice provádí pak veškeré účetnictví skladové, mzdové, předplatitelské cykly a korespondenci.

Činnost Stálé divadelní scény: 5 činoher (z nich 1—2 ochotnické), 1 prof. opera a 1 opereta, 1 hra se zpěvy neb musical a 2 vystoupení malých forem či kabaretu (profesionálního neb ochotnického). Pro tyto akce je zavedeno 7 předplatitelských skupin, a to: 5 normálních, 1 pro mládež a důchodce (zlevněná) a 1 pro voj. útvary. Mimo předplatné budou uvedeny význačné nebo aktuální inscenace profesionálních souborů, divadel poezie apod. Dále bude uspořádáno 5 koncertů (též pro předplatitele) a více výchovných koncertů pro mládež s odborným výkladem. Vzhledem k adaptacím v divadelní budově zahájí SDS svoji činnost 2. ledna 1964; péče o ochotnické soubory běží od 1. srpna 1963. — Stálá divadelní scéna Klatovy je první tohoto typu v Západočeském kraji. Ne-

hodlá se nijak vyhýbat spolupráci s ostatními okresy a jejich osvětovými zařízeními a pracovníci SDS věří, že vzájemný kontakt bude brzy navázán. — Adresa: Stálá divadelní scéna Klatovy, pošt. schránka č. 80, telefon 743.

Svbd.

O TĚ PROFESIONÁLNÍ SPOLUPRÁCI

Včera se členové kroužku Režie II. rozloučili se svým vedoucím Oto Katsušou, režisérem Státního divadla v Košicích. Měli jsme ho rádi pro jeho kamarádský vztah, který má k nám — ochotníkům. Víme, že jeho pomoc amatérskému divadelníkům je soustavná. Práce v kroužku byla neobyčejně zajímavá a ukázala přednosti tohoto praktického školení před různými teoretickými sezeními, která se tak často provádějí.

Oto Katsuša, který byl odvolán náležitými povinnostmi v divadle, odjížděl velmi nerad. Při loučení prohlásil: „Je mi velmi líto, že musím odjet z tak příjemného prostředí, dýchajícího nadšením pro divadlo, zase zpět k profesionálům.“

Karel CHVOJKA

NA KUS ŘEČI O 33 HRONOVECH

(Pokračování)

Začátky byly těžké; veřejnost o Hronovu prakticky nevěděla, návštěvníci se na prvních Hronovech rekrutovali výhradně z řad místních občanů. Také subvence neexistovaly a hostující soubory si hradily veškeré náklady samy.

Ale nakonec se přece podařilo nejen s tradicí každoročních Hronových prorazit, ale dokonce dosáhnout jejich trvání po celou třetinu století.

Za tuto dobu — počítáme-li i Hronov letošní — vystřídalo se zde 227 souborů, které uvedly 337 her v celkem 628 představeních.

Z tohoto počtu bylo 171 českých a slovenských ochotnických divadelních souborů, 3 soubory zahraniční, 4 profesionální divadla, 12 souborů loutkářských a maňáskových a 37 souborů tzv. malých jevištních forem.

(Příště další zajímavosti)

Sokolovna - twist - Slávia - móda

Od stálého spravodajcu hronovských spoločenských zariadení.

1. Ešte v sobotu 17. 8. 1963 som neznášal twist, tanec mladosti. V utorok som začal poznávať jeho klady. Dnes keď ovládam prvé dve figúry hodnotím.

„Twist v Hronove je krásny a mladý ako celá prehládka.“

Čím viac poznávam, tým menej kritizujem.

2. Inkognito, v maske mladého baróna som až do odhalenia bol mladý barón, neskôr už len barón a dnes iba účastník prehliadky.

(Sokolovna v karnevalovú noc)

3. MÁME VŠE.

„Máme vše pro opravy vašeho kola“
JEDNOTA

To je rub účtenky v sokolovni. A ten hrejivý pocit, že v cene konzumného je započítaná oprava kola, na ktorom sa vrátim domov, nakoľko som kolo nechal denne opravovať.

4. Kvalitné tanečné hudobné súbory pripravujú širokú paletu melódií. Chýba nám však „Kristinka new-twistová“ a melódia na salašový tému od koliby „Pokapala na salaši slanina“ (twistová)

5. SMAŽENKA v mliekarni je pochúťkou našich účastníkov. Sortiment mliečnych špecialít, čo do žánrovej skladby pridrižiava sa repertoárových sborníkov. Ceny dľa katalógu ŠMC. Doporučujeme v posledné dni. „Rýchle dobre a lacno“.

(fz)

Fantazie, víte, to je divadlo! Strašlivá fantazie, chorobná fantazie, bláznovství... Neuvediteľné věci! To, co ani nejchytřejší z publika nemůže čekat.

V a W Pěst na oko

Kritika, která konstatuje jenom fakta, není vůbec kritikou. Kritika musí také vidět budoucnost.

JIRÍ MAHEN



Záběr ze zítřejší inscenace
Křišťálové noci

Poznámky k poznámce

Ve čtvrteční relaci Zrcadla kultury vysílal čs. rozhlas poznámku o letošním Hronovu. Vedle kritického soudu o některých inscenacích vyslovil zde redaktor J. Pober také názor, že instituce a lidé, kteří ochotnické hnutí vedou,

se uzavírají před kritikou, že staví zeď mezi sebe a profesionály a do jisté míry i široké masy amatérských divadelníků.

Tento názor dokládá jednak konstatováním, že letos odpadly proslulé veřejné diskuse o představeních, jednak tvrzením, že třicetiletý pracovní kolektiv se skládá převážně z ochotnických funkcionářů, a konečně výtkou, že festivalový časopis neotiskuje referáty z pera odborných kritiků, nýbrž oficiální názor pracovního kolektivu.

K této relaci jen několik glos: Veřejné diskuse o představeních se sice letos nekonají (bude jistě nejlépe, vysloví-li se účastníci Hronova sami k otázce, zda byly účelnější než systematická práce v kroužcích), přesto však lze těžko mluvit o uzavírání před kritikou, je-li známo, že novinářům a divadelním kritikům jsou přístupny jak porady pracovního kolektivu, tak

diskuse se soubory. Stejně překvapující je formulace o jakési zdi mezi ochotníky a profesionály, když v 28členném prac. kolektivu spolu s 8 pracovníky osvětových zařízení a 10 ochotnickými funkcionáři pracuje 10 profesionálních divadelníků a teoretiků. K výtku na adresu časopisu pak nezbývá než dodat, že referátům z pera odborných kritiků se jeho redakce nijak nevyhýbá, že však, bohužel, žádné nedostává.

J. VEDRAL

SÚŤAŽ

Osvetový ústav v Bratislave vypísal súťaž na divadelné a bábkové hry a jednoaktovky pre deti a mládež. Súťaž sa končí 31. 10. 1963. Prijímajú sa pôvodné práce aj dramatizácie. V kategórii celovečerných hier sú ceny Kčs 6.000,—, 4.000,— a 1.500,—, v kategórii jednoaktoviek Kčs 3.000,—, 2.000,—, 1.000,— a 500,—. Podmienkou je, že súťažná práca nesmie byť do 31. 10. 1963 zverejnená ani inscenovaná.

Práce treba zaslať v troch exemplároch na adresu: OSVETOVÝ ÚSTAV, divadelné oddelenie, BRATISLAVA, námestie SNP č. 11.

M. J.

Vydává: PRACOVNÍ VÝBOR 33. JIRÁSKOVA HRONOVA. — Řídí redakční rada: Jan ŠRÁMEK, předseda, Věra DLOUHÁ, Viera SMREKOVÁ a Josef VAVŘIČKA. Redakce: Jiří BÍLÝ, Pavel BOŠEK, Hana KRČULOVÁ, Jaroslav VEDRAL, Fero ZELIEZKA. — Vedoucí redaktor: Jiří BÍLÝ. — Tisk: Moravské tiskařské závody, n. p. Olomouc - provoz 413 HRONOV

N-05*31517

IDNES

Kroužky pracují podle programu.

- 13.30 Volná tribuna v sále ZK ROH MAJ (Slávie)
- 15.00 Jiráskovo divadlo
- 19.30 Friedrich Dürrenmatt: Fyzikové
- 18.00 Módní přehlídka Předvádí podnik ODEVY Hradec Králové Hraje hudba ZK ROH MAJ Park u koupaliště

ZÍRA

Kroužky pracují podle programu.

- 13.00 Jiráskovo divadlo
- 16.00 František Hrubín:
- 19.00 Křišťálová noc
- 18.30 Promenádní koncert hornické hudby ze Svatoňovic na náměstí

Novátorství předpokládá právě tak bdělý pohled vzad jako vpřed. Každé moderní hnutí, má-li být opravdu nazváno hnutím, staví své hodnoty na zkušenostech dosavadního vývoje.

E. F. BURIAN